

Izhaja trikrat na teden, in sicer v torek, četrtek in sobota ob 4. uri popoldne ter stroje po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 15 K
1/2 10 „
1/4 5 „

Posamične številke stanejo 10 vin.

„SOČA“ ima naslednje izredne priloge: Ob novem letu „Kažipot po Goriškem in Gradiščanskem“, in „Kažipot po Ljubljani in kranjskih mestih“, dalje dva krat v letu „Vozni red teleznih, parnikov in poštah svez“.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7 I. nadstr. v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček. Na naročila brez dopolne naročnine se ne oziramo.

Oglasi in poslanice se računajo po Petič-vrstah. Če tiskano 1-krat 16 v, 2-krat 14 v, 3-krat 12 v vsaki vrsti. Večkrat po dogodbi. Večje črke po prostoru.

— Reklame in spisi v uredniškem delu 30 v vrsti. Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za narod, svobodo in napredek.« Dr. K. L. rič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v I. nadstr. na levo v tiskarni.

K. ročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in drugo reši, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnishtvu.

„PRIMOREC“ izhaja neodvisno od »Soča« vsak petek in stane vse leto 3 K 20 h ali gl. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v naših knjigarnah in teh-je tobakarnah: Schwarz v Šolaki ul., Jellersitz v Nunski ul., Ter. Leban na tekalšču Jos. Verdi, Peter Krobelj v Kapucinski ulici, I. Bajt v pokopališčni ulici, I. Matussi v ulici Formica, I. Hovaški v Koronaki ulici št. 22; v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. J. Fabčić) tiska in sal.

Binkoštni pondeljek leta 1908. v Gorici.

Laške demonstracije v varstvu bajonetov.

Kolesarska slavnost radi dežja odložena.

Običajno kolesarsko dirko sta hoteli prirediti društvi »Gorica« in »Balkan«. Ker dirka sama ne izpolni programa, ki je potreben, da je udeležba zadostna in se tako pokrijejo veliki troški take prireditve, je bila združena ljudska veselica po našem navadnem načinu. Takih prireditev smo imeli v Gorici že veliko; nihče se ni spodtkikal nad njimi; vršile so se vselej dostojno, brez žaljenja, brez sovražne osti proti italijanski narodnosti, — seveda ako kdo ne smatra za žaljenje in provokacijo tega, da smo Slovenci sploh enakopravni avstrijski državljani in prirejamo veselice kakor Lahi in Nemci.

Slučaj je hotel, da je bila ta slavnost napovedana v času, ko so Italijani v Pulju reševali »italijanstvo« Pulja s hrupnimi demonstracijami in pobalinskimi, banditskimi napadi na Hrvate in Slovence o priliki glavne skupščine družbe s. C. in M. za Istro. — Ko so čitali naši »Giovani Friulani« bobneča poročila o slavnih činih vrednih bratcev v Pulju, tedaj jim je zavrela vroča furlanska in strupena renegatska kri — in kričali so: »Pola in seigni!«

Visokošolci Marcuzzi, Pallich in Spazzapan so takoj sprožili misel: Kolesarska dirka se ne sme vršiti! Pola in seigni! Pokažimo bratom, da smo tudi mi hrabri vojščaki za »italijanstvo« Gorice. Tem trem pobom se je pridružil takoj neizogibni dr. Venier, ki živi od milosti svoje žene, zato pa ima dovolj časa za vse, kar poostruje narodni spor med Slovenci in Lahi. On nima ničesar zgubiti, dokler žena tišči še dovolj evenka pod palcem, zato piska na to, da s svojim vednim hujskanjem škoduje italijanskim trgovcem in obrtnikom, ki želijo po večini miru in sporazumljenja s Slovenci. — Dr. Venier je zaropotal v mestnem zastopu, kjer je takoj pridobil ali ustraševal vse od župana Maranija doli do deželnosodnega svetnika Ussaia, ki bo moral odslej plesati po njegovem taktu. — Marcuzzi pa je sklical dva zaupna shoda v »Ginastico«, kjer so se dogovorili naravnost za — zločinske čine nad mirnimi Slovenci. Kaj so naklepali, smo povedali: tudi c. kr. policija in politična oblast sta bili natančno obveščeni, kaj se je govorilo in sklepalo v »Ginastico«!!

Tu se je pokazalo takoj, v kakošni avstrijski vodi plavamo še vedno! Politična oblast ni imela toliko poguma, da bi povedala gospodi v mestni hiši, naj bo lepo tiha, ker gospodarji tam edino vsled potrpežljivosti c. kr. vlade; ni zavrnila z dovoljno odločnostjo Venierjeve udriharije in ni naglašala, da smo Slovenci tudi enakopravni državljani, ki moremo prirejati zabave po svoji volji, a da je politična in varstvena oblast dolžna, če treba s krviprelitjem varovati naše pravice.

Naravnost smešno pa je, kako je naša mogočna politična oblast postala mičkana, mičkana pred tistim strupenobledim študentom — Marcuzzijem. Res je, da je ta poba podoben napolitanskemu banditu, ali da se vsej gospodi na glavarstvu tresejo hlače pred njim, to je vendar prehud tobak in preveč časti zanj! Policija je vedela za zločinske sklepe v »Ginastico«, ima v rokah vabila, ki jih je podpisal Marcuzzi, ali ni imela toliko poguma, da bi vtaknila zelena za dva dni v luknjo. Marsikaj bi bilo drugače, ako bi imeli vlado, ki ve, kaj hoče in kaj je njena dolžnost.

Namesto da bi bila policija ukrenila vse potrebno že naprej, da bi se mogla slavnost v redu vršiti, — je pritisnila na Slovence, da so morali omejiti slavnost ter zatajiti vse vidne znake slovenstva. Vsi slovanski odznaki, izvzemši društvenih, so bili prepovedani; slovenske trobojnice niso smele plapolati niti znotraj v Velodromu, ker bi jih bilo videti tudi od zunaj. Vsak korporativen pohod skozi mesto je bil zabranjen. — Pod tako sramotnimi pogoji je dovolila politična oblast našo kolesarsko veselico!! Ako društvo ni imelo naravnost ogromnih troškov s to prireditvijo, — bi ne bilo sprejelo tako žaljivih pogojev c. kr. politične oblasti. C. kr. vlada je zopet pokazala, da ne spoštuje slovenskega naroda ob državni meji, tistega naroda, do katerega se bo še mlo obračala za pomoč nad dano prisego. Za tako sopomoč se hoče pripravljati celo s streljskimi društvi in vajami, — ali zapomni naj si: da ljubezni naroda, ki je potrebna za najskrajnejše žrtve, se ne pridobiva s tem, da v blato tepta njegove

svetinje, kakor je storil jeden c. kr. služabnik z našim trobojnim trakom!!

Umejemo sicer težavno stališče sedanjih funkcionarjev na glavarstvu, kajti brzojavke z Dunaja in pogoste telefonade s Trstom (— deloma izdane po indukciji! —) so omejile njihovo osebno dobro voljo. Ali to nas nič ne briga, mi sodimo po dejanjih, mi bomo terjali tudi za dejanja odgovor, in če ne bo dovoljen, tedaj naj tudi vlada ne pričakuje, da ji bomo goriški Slovenci kar drli v naročje za njene eksperimente ob meji!

V senci bajonetov naj bi se bila vršila kolesarska slavnost! Izjavljamo, da za naše veselice in druge prireditve ne potrebujemo niti enega bajoneta v — svojo obrambo: braniti bi se že znali sami! In ako bi ostale na ulicah kake krvave glave, bi to ne bile slovenske! — Izjavljamo takoj, da Slovenci ne iščemo ne preprirov ne pretepov, še manj pobojev; nikomur se ni treba bati nas: ali napadeni — bi se že znali braniti brez cesarskih bajonetov: naredili bi prej mir nego vsi policaji in crožniki, in sicer take vrste mir, da bi nikdo in nikoli več ne poskušal moliti in napadati sicer miroljubnih Slovencev. — Zakaj bi enkrat ne poskusili take rešitve vprašanja o vzdržanju potrebnega reda?!

In kako je goriška politična in policijska oblast rabila včeraj bajonete? Poklicala je do 40 orožnikov in kousignovala vojaštvo: — za to, da so bili razupiti lahončki varni pred opravičeno nejevoljo žaljenih Slovencev! Demonstranti so smeli nevirano v sklenjenih kolonah korakati po ulicah, da so dokazovali, da so Lahi gospodarji mesta, Slovenci pa so morali hoditi po mestu razpršeni! — Ali bilo jih je vsejedno v Gosposki ulici, na Kornu in na Travniku gotovo 5 na vsakega Laha, — zato se nismo prav nič tresli pred tistimi mlekozobimi sredajšolci in par desetnamimi znanih hujškačev, kajti zmaganci bi oni ne bili, ako niso imeli — bajonetov v svoje varstvo!!!

Znamenja, v katerih živimo, so torej ta-le:

Degenerirano italijanstvo je hotelo pokazati, da še živi. Bobnalo je cel teden na bučno vojno, ali priklicalo je na dan še neznan pogrebni sprevod,

kateri so vodili: župan Marani, podžupan Bombig, mestni očetje Venier, Pinaucig, Bader, Marzini v družbici ne celo 120 ljudi, med temi skoro polovica gimnazijcev in realcev. — Ako bi mestni župan korakal na čelo čete partisoč mož, naj bi se bil prikazal na ulico, ali tako je prišel le na čelo pogrebne sprevođu, ki je nesel goriško italijanstvo k večnemu počitku! Žalostnejše naloge ni mogel izvršiti. To laži ga lahko edino to, da je njegova navzočnost uplivala na demonstrante v toliko, da niso prekorali mej, katere bi sicer gotovo prestopili, — in sledilo bi . . . kar bi sledilo! To zaslugo ima Maranijev nastop, — ali žalostna zasluga je ta!

C. kr. politična oblast pa je dokazala, da se ni še ničesar naučila iz dolge zgodovine! Namesto da bi odločno nastopila za naravno in ustavno pravo Slovencev, — se je postavila proti nam. Vsak odpor od laške strani bi morala z lahkoto zatreti brez krvi, brez igrače z bajoneti! Ako tega ne zna, je dokazala svojo popolno nesposobnost! In ako je tako, naj prepusti to delo nam Slovincem; mi opravimo vse in naredimo popoln mir in red brez preliivanja krvi in brez groznih bajonetov, — zadoščale bodo mokre cunje!

Napovedane se bile velike laške demonstracije. Demonstrantje so si nadeli nalogo: zabraniti pot v mesto izletnikom iz Trsta, preprečiti dohod na Velodrom ter onemogočiti slavnost.

Kaj pa se je zgodilo?

Glavno pozorišče dopoldne je bila

Gosposka ulica.

Po 9. uri se je začela polniti Gosposka ulica, in sicer od škofijske palače do Gironcolijeve lekarne po eni in po drugi strani do Orzana. Zlasti se bili nagneli Lahi okoli kavarne »Nazionale«. Po trotarju in po sredi, vse je bilo polno. Prišli so razni nagnani laški razgrajaci s palicami. Nekateri so imeli debele, močne palice z ostrim železom. Prišli so razni smrkavci, individualji, ki nimajo ničesar zgubiti, pobje, kateri se drugače niso še nikdar prikazali s palico na ulici. Bili so pa med njimi dr. Venier, Jurij Bombič, jedno glavnih besed pa sta imela visokošolca Marcuzzi, ki ima za študije malo smisla, za pretepanje pa preveč, in tisti zloglasni Čej, čegar izzivalni klic »Abasso i štavi!« je bil lani odobren pred laško justico. Fant je od takrat naprej strašno aroganten. Posebno živa

sta se kazala neki šprcapan, ki organizuje laške srednješolce in bi rad prišel v deželno službo, tiskar Obizzi, ki tiska „Naš glas“, in še par magistratovih uslužbencev. Živžvaj je bil v Gosposki ulici. Obilo je bilo radovednežev. Lahki in Slovenci so stali pomešani. Na poboj na Slovence je bilo pripravljenih kakih 100 hrabrih laških fantov. Neki individuum se je skrival celo dopoldne okoli vrat hiše št. 7. v Gosposki ulici; imel je nekam sumljivo široke žepa. Rekel je nekemu svojemu tovarišu: če se kaj zgodi, naredimo že mi tukaj.

Prvotno sta bila v Gosposki ulici le dva redarja, potem je prišel policijski komisar, nato so se prikazali orožniki, 10 v vrsti s puškami v rokah in bajoneti, obrnjenimi proti občinstvu. Ti naj bi bili držali ulico prosto, da bi stali ljudje le po trotuarju. Ali kakor so hodili, tako se je za njimi polnila ulica. Nestrpno so pričakovali nahujskani in plačani lahončki, kedaj vendar pridejo Slovenci, da padejo po njih pred očmi policije in orožnikov. Tolkli so s palicami po trotuarskem kamenju in po sinah za električni tramvaj, dvigali so palice kvišku ter jih ogledovali, ali Slovencev le ni bilo.

Posiljali so kolesarje na državni kolodvor gledat, kdaj pridejo oni, katere imajo napasti. Na kolodvor ni bilo laških junakov. Tam sta stala dva politična uradnika: namestniški tajnik Gasser in komisar baron Teuffenbach; pa par redarjev in orožnikov, potem so bili redarji in orožniki na Goriščku ter na Kornu, laška berabija pa se je zbrala v ozki Gosposki ulici blizu hotela „Jelen“, da bi tu nadla in pobila Slovence, v gneči lažje nego na odprtem prostoru pred kolodvorom. Tako pa niso držali „furlanski fantje“ že prve določbe: da zabranijo Slovincem dohod v mesto. Da je pustila policija nahujskane lahončke z debelimi palicami in žilavkami v ozki Gosposki ulici čakati na Slovence, je pač nad vse značilno za naše goriške razmere! Deset orožnikov, dva redarja, policijski komisar in orožniški stotnik — med nahujskano laško mladino sredi gaječe, kaj vse bi se bilo lahko zgodilo. Nevarnost, da pobijejo Slovencev kar mogoče, je bila velika.

Župan dr. Marani je prišel med množico. Ko so bili najbolj nagneten pred kavarno „Nazionale“, je stopil med nje. Pozdravil so ga z „evviva“ kliči. Spregovoril je do njih par besed, potem so se spravili v vrste in hodil je z njimi gor in dol po Gosposki ulici. Parkrat so zakričali nekateri „Evviva Gorizia italiana“, potem je bilo vse tiho, ker je tako ukazal župan. Gor in dol je hodil z njimi — žalosten spreved je bil to; kakor da bi sprevedal bolnika, ki se brani umreti. Tudi miril je župan in potiskal ljudi nazaj. Slovencev pa le ni bilo. Tržaški gostje so se prepeljali po južni železnici (— kolesarji pa so prišli čez Miren: došlo jih je okoli 20, ker mnogi niso zmogli grozne burje in slabega vremena! —) ter šli nemoteno k „Jelenu“ po večjem delu mesta; mirno so pili pivo na lepem vrtu „Jelenovem“, ko so jančarji, škripaje z zobmi in tolče s palicami po trotuarju, čakali kakor razbojniki na mirnega popotnika, da ga napadejo in ubijejo. Urice so potekale, župan se je naveličal sprevedati svoj žalosten spreved po Gosposki ulici —

imel je komaj sto ljudi — vse drugo je ostalo na svojih mestih. Tisti, ki so hodili za njim, so bili pripravljene za poboj. Blizala se je dvanajsta ura, policijski komisar je študiral vozni red, lahončki pa so premišljevali, kaj bo, ker Slovencev ne bo. Mal dirndaj je le nastal. Merlotov sin, pisatelj magistratu, je nekaj zakričal na naslov orožnikov, na kar so ga aretirali. Hoteli so aretirati tudi nekega drugega, pa so ga spustili, vmes pa se je umešal študent Marcuzzi s svojo debelo palico s ostrim železjem. Vzeli so mu palico, jo gledali, pa — vrnili Marcuzziju! Umešal se je vmes strupeni dr. Venier, ki je kričal in strahoval policijskega komisarja. Ker Slovencev le ni bilo, je dal župan migljaj, naj se razidejo. Odšli so počasi proti Travniku, med tem pa je začelo deževati. In deževalo je skoro do tretje ure popoldne. Nebo so je razjokalo nad slabimi sinovi „laške“ Gorice.

Popoldne.

Matinée-koncert „pri Jelenu“ je bil prireditelj obilno občinstva. Tržaški gostje so obedovali tam. Predsednik goriškega kolesarskega društva g. R. Drufovka je pozdravil navzoče v presrečnih besedah, govorila sta še predsednik „Balkana“ g. Sirk in odposlanec iz Idrije. Bila je prav prijetna zabava.

Popoldne.

Okoli 3. ure se je vršil od „Jelena“ in s Travnika od kavarne „Central“ po mestu proti „Velodromu“ improviziran pohod. Raznesel se je glas, da se godijo kravali pred kavarno „Teatro“ na Tekališču, da laški nahujskanci zabranjujejo tržaškim gostom dohod v mesto. Šli smo proti omenjeni kavarni našincem v pomoč. Tam sta bila malo prej le dva policajca, ki sta pa morala bežati pred Lah, da ju niso pobili. Dva aretirana Laha so morali izpustiti, tako je gospodovala barabija na ulici. — Metali so kamnje. — Ko je prišel naš spreved proti kavarni „Teatro“, je bil tam že ves policijski aparat. Prišli so bili Solkanci z g. Jugom na čelu. Policija je šla Slovincem nasproti ter ukazala odstraniti znake. Tega pa ne, je rekel Jug, na kar mu je komisar sam odpel trak ter mu ga vrnil. Strašno veselje je vladalo v laški sodrgi. Ploskali so in vsklikali, pred vsemi študent Marcuzzi, ki je bil včeraj sploh nekak gospodar in strahovlaudec v Gorici, pred katerim se tresejo cesarske sablje in revolverji. Odlikoval se je tudi Venier. Veliko veselje je bilo v laški sodrgi, ko je policija po nepotrebi prišla celó rdečo zastavico nekega kolesarja, katero je imel za znamenje. Ploskanje med Lah. Slednjič je bilo znamenje vrnjeno. Šli smo v mogočnih, naraščujočih vrstah v Velodrom.

V Velodromu.

Velika množica se je zbrala v Velodromu. Vreme se je bilo nekoliko popravilo, vendar se je dalo sedeti, da bo še deževalo. V „Velodromu“ je čudno gospodarila politična oblast. Slovenske zastave je dala odstraniti. Nobena bi ne smela biti postavljena tako, da bi se jo videlo v mestu. To bi bilo strasno žalje-

nje za Venierja, Ceja, Marcuzzija in še par drugih takih tičev s frajlo Furlani vred! Politična oblast je šla na ljubo Lahom tako daleč, da ni pustila slovenskih zastav v Velodromu, češ, ker bi gledale čez v mesto! Lepa skrb! Lahki so zadovoljni z namestniško podružnico na Travniku. — Določeno je bilo že, da se slavnost ne more vršiti. To je naznanil z odra predsednik goriškega kolesarskega društva g. R. Drufovka ter povabil občinstvo na prihodnjo slavnost. Za njim se je oglasil poslanec A. Gabršček, ki je v krepkih, unetih besedah izpregovoril par besed na naslov laških demonstrantov, klical Svoji k svojim! ter omenil, kako mora biti maščevano, kar se je zgodilo nad Slovenci in našo trobojnico. Občinstvo je bilo navdušeno ter je krepko pritrjevalo govornikovim besedam. Parkrat je toplo priporočal, naj se razidejo v gručah in ne v sprevedu skupaj, na kar se je začelo občinstvo pomikati v mesto; del je šel po Tržaški cesti, drugi pa po Tekališču. Vseh udeležencev je bilo nad 2000.

V mestu.

Slovenci so šli pravzaprav v gručah v mesto, jedni po sredi ceste, drugi ob obeh straneh. Čisto mirno, tiho, dostojno so šli. Ker ni bilo pred kavarno „Teatro“ ne redarjev ne orožnikov, so bili Lahončki čisto tihi. Kar zijali so, odkod tako impozantno število Slovencev. Ko je večji del Slovencev že odšel mimo pošte, je dal znani naš prijatelj Lah „puro sangue“ Cej znamenje, naj začne laški fantiči demonstrirati. Kričal je „Avanti“, na kar je šlo nekaj pobalivov za njim. Prihiteli so še drugi, in laški junaki so krenili po ulici Morelli. Na koncu so jih vstavili vojaki. Slovenci so šli čez Travnik do Goriščeka, kjer so odšli Solkanci domov. Orožniki so zaprli pot v mesto. Par lahončkov je v ulici Morelli vrglo palice v ulico za vojašnico. Počasi so šli potem na Travnik, kjer je bil med njimi zopet Marani. Čisto po nepotrebi se je prikazal oddelek vojakov 47. pešpolka pod poveljstvom ednega nadporočnika v bližini „Jelena“. Lahki so se še potikali tam okoli, temnilo se je... pri „Jelenu“ pa se je nabralo preobilo občinstva; vršil se je koncert na čast zunanjim gostom. Animirana zabava je vladala tu, buldogi pa so po cestah kazali zobe od same jeze, da niso pobili še nobenega Slovenca.

Napadeni in aretirani.

Popoldne in zvečer so dobili laški junaki korajžo. Oboroženi so bili s kazenjem Raznašalec „Soče“ Josip Lasiz iz Vrtojbe je šel ob 9. uri domov po Nuški ulici. Neki laški fant mu je vrgel velik kamen v obraz ter mu prebil lice. Proti kolodvoru južne železnice je šel mimo Gledališko kavarno Franc Kastelic v družbi z Josipom in Antonom Regentom iz Vrsta. Lahki so jih naskočili ter ranili na glavi brez vsakega vzroka. V Nuški ulici so bili napadeni tudi nekateri mladeniči iz Mirna. Lahki so metali kamenje na nje. Junaki kamenja! Čujamo, da je bilo še več drugih napadov. Prizadeti naj se oglasijo!

Aretiran je bil Mario Genuizzi, uradnik na magistratu, radi metanja kamenja in zoperstavljanja stražam.

Ko so straže aretirale Genuizzija, so demonstrantje metali kamenje na nje ter ranili pri tem tudi Genuizzija. Peljali so ga le do ljudske vrta, ker tam so demonstrantje napadli redarje, da so ga morali izpustiti. (To je bilo popoldne). Ponoči je bil aretirani Egidio Cociancig radi napada na gg. Petra Cotiča in Franca Savnika pred kavarno „Central“. Aretiran je bil tudi Herman Kraizl, mesar, ker je metal kamenje na straže in ker je vlekel straži iz rok Genuizzija. Aretiran je bil nadalje Anatolij Prencis, brezposelni komij iz Polja, ker je tudi metal kamenje na straže. Take tiče lovi policija z uspehom danes že cel dan.

V prvem odstavku današnjega poročila je povedano, da je bil aretirani Merlo. Aretiran je bil zato, ker je rekel, da bi bilo najbolje naložiti vse žendarme v tramvaj ter jih vreči v Sočo.

„Goriška Tiskarna A. Gabršček“ v Gorici sprejme nčenca za tiskarno. — Isti mora imeti 14 let in spričevalo, da je dovršil z dobrim uspehom vsaj 2 razreda katerekoli srednje šole.

Naš narodni praznik.

Letošnji god slovenskih apostolov sv. Cirila in Metoda dne 5. malega srpana pade ravno na nedeljo. Ljubljansko delavsko pevsko društvo „Slavec“ priredi ta dan veliko narodno veselico in prid naši šolski družbi. Naši bratje onstran Sotle in Kolpe nameravajo napraviti isti dan v Zagrebu velikansko ljudsko veselico, kateri gmotni uspeh hi pripadel družbi sv. Cirila in Metoda za Istro.

Dne 5. malega srpana je god največjih in najvnetejših slovenskih blagovestnikov, apostolov sv. Cirila in Metoda. Izberimo si enkrat za vselej ta dan za praznik slovenskega naroda; naj nam poslano ta dan od sedaj naprej občeslovenski narodni praznik, praznik narodeve moči in zvednosti, dan našega vstajenja iz rodoljublja! Kakor vsak človek imej tudi naš narod svoj god, naj se razveseli in razvedri tudi naš narod vsaj eden dan v letu! Vsaj eden dan naj si odloži naše narod, utrujen od težke, trnjeve poti, naj si zravna hrbet, skrivljen in ves krvav od trinoških udarcev.

In ta dan, našega vstajenja dan, naj bo 5. dan malega srpana, naj bo god sv. Cirila in Metoda! Saj imamo največ povoda, izbrati svojemu narodu ravno ta dan za vsakoletni praznik: ta dan slavita god prva in največja slovenska apostola, ki sta prva k slovenskim srcem govorila v slovenskem jeziku o vzvišenih, večnolenih Kristovih naukih, ki sta prva začela zidati temelj slovenski književnosti in sta prva bila zaradi svoje narodnosti preganjana mučenika. Ona sta dala tudi ime naši edini narodno-obrambni organizaciji, naši vedno bolj delavali in zato vedno bolj priljubljeni družbi sv. Cirila in Metoda. V tej družbi vidi naš narod svojo najboljšo zaščitnico, svojo bodočnost;

Dvajset let pozneje.

Nadaljevanje

„Treh mušketirjev“.

Francoški spisal:

ALEXANDRE DUMAS.

(Dalje.)

D'Artagnan je porabil mirni čas, da je izpustil Raoula, katerega je med vstajo obdržal le z veliko težavo doma in kateri je hotel na vsak način sukati meč za eno ali drugo stranko. Delal je izprva težave, toda d'Artagnan je govoril v imenu grofa La Fère. Raoul je obiskal še gospo Chevreuse ter odšel nazaj k armadi.

Samo Rochefort ni bil zadovoljen s koncem: pisal je bil vojvodu Beaufortu, naj pride; vojvoda je imel priti, in našel mesto mirno.

Rochefort je šel h koadjutorju, da ga vpraša, če ni li potrebno obvestiti princa, naj se vstavi na poti; toda Gondy je trenutek pomišljal ter nato rekel:

- Pustite ga, naj nadaljuje svojo pot.
- Torej še ni končano? vpraša Rochefort.
- O, dragi grof, to je šele začetek!
- Kaj vam daja povod, da tako mislite?
- Poznam srce kraljičino: ne bo hotela ostati premagana.
- Ali se kaj pripravlja?
- Upam.
- No, povejte vendar, kaj veste!

— Vem, da je pisala princu, naj se vrne nemudoma od armade.

— A, a! vsklikne Rochefort, prav imate, treba je, da pride Beaufort.

Še na večer istega dne, ko se je vršil ta pogovor, se je raznesla govorica, da je došel princ.

To je bila čisto enostavna in čisto naravna novica, a našla je vendar velikanski odmev; govorilo se je, da je bila gospa Longueville nekoliko premalo samozeljavna; princ, katerega so dolžili, da goji do svoje sestre čustva, ki presegajo meje bratovske ljubezni, jej je zaupal izvestne stvari.

Ta zaupljivost je odkrila temne naklepe, ki jih je kovala kraljica.

Še na večer prinčevega prihoda so hodili meščani, kar jih je bilo bolj naprednih, razni voditelji in nadzorniki okoli svojih znancev ter govorili:

— Zakaj ne bi vzeli kralja ter ga spravili v mestno hišo? Ni prav, da pustimo, da ga vzgajajo naši sovražniki, ki mu dajajo slabe svete; ko bi bil pa na primer pod vodstvom koadjutorjev, bi se navzel narodnih nezahval ter bi ljubil ljudstvo.

Po noči je zavladala skrivaj velika živahnost; drugo jutro je bilo zopet videti sive in črne plašče, oborožene patrolje prodajalcev in čete beračev.

Kraljica se je bila posvetovala vso noč sama s princem; o polnoči ga je sprejela v svojem oratoriju, in šele ob petih zjutraj ga je odpustila.

Ob petih je odšla kraljica v kardinalov kabinet. Ona ni to noč še legla, on pa je bil že zopet pokoncu.

Sestavljal je odgovor za Cromwela; poteklo je bilo še šest dni od onih desetih, katere si je izgovoril od Mordaunta.

— Ba, si je mislil, pustil sem ga nekoliko čakati, toda Cromwell ve prodobro, kaj je revolucija, da mi ne bi oprostil.

Prečital je torej z dopadajenjem prvo točko svojega „fakta“, ko se je začelo lahno trkanje na vratih, ki so bila zvezana s krajjičinimi sobami. Samo Ana Avstrijska je mogla priti skozi ta vrata. Kardinal se je dvignil ter šel odpirat.

Kraljica je bila v negližeju, a negliže ji je še vedno pristojal, zakaj Ana Avstrijska je ohranila privilegij, da je ostala vedno lepa; to jutro je bila samo še lepša nego navadno, zakaj njene oči so bleščale v vsej lepoti, ki jo podeljuje notranje veselje.

Kaj imate, milostljiva gospa, pravi Mazarin vznemirjen, da ste videti tako ponosni?

— Da, Giulio, odvrne kraljica, ponosna in srečna sem, zakaj našla sem sredstvo, da udušim to hidro.

— Velika ste v politiki, kraljica, pravi Mazarin; prosim, katero je to sredstvo?

Pri tem skrije kardinal pismo, ki ga je bil začel, pod čist papir.

— Saj veste, da mi hočejo vzeti kralja, ali ne?

— Da, žal, in mene hočejo obesiti!

— Kralja ne dobe —

— In mene ne obesijo, kaj ne?

(Dalje pride.)

v njej in z njo naj tudi praznuje vsako leto na dan 5. malega srpana svoj god!

Posnemajmo Čehe, ki žrtvujejo na dan svetega Vavilava, svojega narodnega patrona, stotisoče na oltarju domovine! Spomnimo se ta dan bolj nego sicer naše šolske družbe, na ta dan naj bo svečenik ves slovenski narod, in oltar naj bo — naša šolska družba!

Na predvečer sv. Cirila in Metoda naj zagorijo kresovi po vsej slovenski občini s sovražnikom v znak, da še živimo in hočemo živeti še v naprej, v dokaz, da se bliža dan naše probuje, naše zmage! In ko zazori nedelja, naj bo naša prva misel posvečena narodu in njegovi glavni zaščitnici družbi sv. Cirila in Metoda. Naši bogatejši denarni zavodi naj položijo svoj dar domu na oltar, naša mesta in občine naj darujejo svoj obuluz družbi, ki brani našo deco pred krvoločnim nemškimi zmajem. Pevska in brajna društva, Sokoli in družbene podružnice naj prirejajo veselice v obmejnih in narodno izpostavljenih krajih v probujo narodne misli, v rešitev in ohranitev naših otrok. Na ta dan naj počiva strankarska strast, naj miruje osebna dobičkaželost in vzplapola zato ljubezen do naroda v neboječnem plamenu k nogam sv. solunskih bratov, ki bosta z radostjo in dopadanjem gledala, kako rodé in rastó sadovi tam, kjer sta pred tisoč leti sejala. Slovenci, rodoljubi!

Za naroda blagor, korist in prosveto delujmo vsi skupaj z ljubeznijo vneto!

Hudji časi se nam obetajo. Kakor slišimo, nameravajo Nemci propustiti svoje ograke rojake njihovi usodi in se vreči zato z vso silo na naše kraje. Sinja Adrija je njihov cilj in preko naših trupel si nameravajo zgraditi pot do nje; čaka nas najhujši boj z najhujšim sovragom, za to najvišji in zadnji čas in na malega srpana peti dan zakličimo vsi: Slovenija, vstan!

Pe „Slov. Braniku“.

DOPISI.

Z Bleda. — Velečenjeni gospod urednik! Dovolite mi par vrstic o tukajšnjem letovišču. — Beseda letovišče izhaja menda odtod, ker nam tu navadno petaki kar letijo iz žepa, oziroma odtod, ker je naš mošnjček pri odhodu tako lahek, da lahko kar zletimo domov brez Zeppelovega zrakoplova. Vendar, resnici na ljubo, kar se tiče Bleda se tujec ne more pritoževati v tem oziru. Cene, katere so ob času otvoritve železnične proge hipoma poskočile v sled prevelikega navala tujcev, so se polagoma ublažile in nekako enakomerno uredile po enakovrstnih hotelih in gostilnah. To je popolnoma naravno, če se pomisli, kako napreduje Bled od leta do leta v stavbenem oziru. Posledica je zdrava konkurenca in po tej urejene cene. Novih vil in hiš je vse polno. Streljaj od dobroznanega hotela Triglav se nahaja v isti črti nov hotel „Europa“, ki je zidan skoro v istem stilu. Pa tudi drugače se pozna povsod spretno roko kranjskega društva za povzdigo tujskega prometa.

Vendar ne morem zamolčati, da me je skoro užalil sledeči nedostatek. Za Rikljevimi zdraviliščem, ob cesti, ki pelje ob jezeru, stoji nedaleč od „Curhaus-a“ v poblievnem kotičku pohleven spomenik našega velikega pesnika Prešerna. Postavil mu ga je leta 1883. literarni klub v Ljubljani. Prepričan sem, da je bil prostor za tisto dobo primerno izbran; danes seveda bi se ga tja več ne postavilo. Kakor pa je naravno, da temu ni odpomoči, tako je naravno, da bi se moralo na ta spomenik bolj paziti in skrbeti, da ne poroče tujec, ki si ga ogleda: Narod, ki ne česti svojih prvakov, ni vreden spoštovanja. Potrebno bi bilo, da se ograja okoli spomenika osnaži in nasadi s kakim zelenjem in cvetjami. Črkam besedila je barva odpadla in moralo bi se jo osvežiti. To vse pač malo stane in če je že vse tako krasno na tem koščku kranjske zemlje, bi bilo prav, da se obrne malo pozornosti tudi na spomenik pesnika, ki je proslavil in opeval to zemljo kakor nikdo drugi. Malce dobre volje in tudi to bode popravljeno.

Dosedaj je tu le par letoviščnikov, pravijo, da se sezona nekaj zakasni, poleg drugega ne malo zadrži tujce še nekaj časa jubilejni sprevod na Dunaju. Dnevi so tu krasni, toplo je in dobrodejen vetrič pihlja od jezera. Poti in omostnice so popravljene, čolni na novo barvani, vile in nasadi osnaženi; odet z vsemi naravnimi krasotami, kakor nevesta,

pričakuje strmetih in občudujočih obiskovalcev ta kraj, o katerem pravi Prešeren: „Dežela Kranjska nima lepš'ga kraja, ko' je z okol'co ta podoba raja“.

Domače vesti.

Kolesarska slavnost je proležena. — Če le mogoče, se bo vršila prihodnjo nedeljo 14. t. m.

Iz sodne službe. — Za avskultante so imenovani: legalni praktikanči: Marin Bego, dr. Cezar Vidali, dr. Valentin Pascoli, Jurij Pečarevič v Trstu, Edvard Sturnig, Anton Šapla, dr. Edgard Cociancig v Gorici in Fran Volarič v Krku.

Sramevali se mora vsak zaveden Lah pobalinskega nastopa nahujskane in plačane svojati včeraj. Taki ljudje naj rešujejo laštvo Gorice? Trezno misleči in pametni Lahi so ostali daleč proč od demonstracij, sodrga pa je kričala po ulicah in metala kamenje. In pred temi ljudmi je kapitulirala politična oblast!!! Prezračilno.

Vajaštvo je bilo včeraj konsignirano v vojašnici na Travniku pešp. št. 47. dve kompaniji in pa dragonci na Tržaški cesti. Čemu? Za Lahe je bilo že dosti poskrbljeno, za nas pa ni treba vajaštva. Mi se znamo že sami braniti. In še kako bi se branili!

Za pivo in sladolep so dajali laški „caporioni“ večji in manjši mularji, da je kričala „viva Gorizia italiana“. Plačati se mora za pivo in sladolep, potem šele zakriči kak mulo: Viva Gorizia italiana. — O povera Gorizia „italiana“.

Na c. kr. učiteljsku v Kopru se vrši vpišovanje za vzprejemne izpite za prvi (I.) letnik v ponedeljek, dne 29. junija t. l. od 10. do 12. ure predpoludne in v torek, dne 30. junija t. l. od 10. do 12. ure predpoludne in od 2. do 6. ure popoldne. Izpiti sami se prično v sredo, dne 1. julija ob 8. uri zjutraj.

Posebno se so odlikovali pri demonstracijah proti Slovincem brivec Gratton na Hlandi, Pačik, ki prodaja stikalnice v Nunski ulci, sin Čičigojev (puro sangue) je zvrnil nekega slov. kolesarja v ulici Muncipijski, napadel je nekega v isti ulici klepar Ciolli, odlikoval se je plavalni učitelj Zvotresnigg, ki je metal kamenje, Michlštatter zraven sadnega vrta, cvetličar Gorjan, neki komij iz trgovine Delchinove v Gosposki ulici, Razzatti, uslužbenec pri Steinerju v Gosposki ulici. Med demonstranti v Gosposki ulici je bil Orzanov sin; „alle due“ je zaklical, ko se je odstranil. Dva učenca tapetnika Suligoja v Nunski ulici sta pomagala delati kraval, Venuti iz Solkana je bil med demonstranti, Pelicon, Bozzinijev uslužbenec, pa je plačeval za Gradom za pijačo razgrajčem. V Gosposki ulici včeraj dopoldne se je bil prikazal tudi advokat dr. Rajmondo Luzzatto s sladkim nasmevom na licu, katera so mu zredili Brici. Podjetnik Perko s svojim pisarjem se je tudi pehal proti Slovincem. (Fride še.)

Prihiti moramo, da so se obnašali Slovenci včeraj vseskozi dostojno in niso nikogar izzivali niti v najmanjši meri. Nedostojni, barabski in pobalinski pa so bili Lahi, ki se trgajo na prsi s svojo 2000-letno kulturo. Dovolj!

Bruštvo za podporo rokodelcev v Ajdovščini vabi k jubilejnemu slavju cesarja Franca Josipa I. ki ga priredi v nedeljo, dne 14. junija t. l.

Laški srednješolci so bili včeraj najbolj divji demonstranti; običajno redko kdo nosi palico, ali včeraj so bili vsi z njimi oboroženi, kakor sploh vsi Lahi ta dan. To se popolnoma ujema s sklepom shoda v Ginastiki, kateri je bil sklical študent Marcuzzi. — Torej tudi srednješolce so hoteli že nagnati s palicami proti Slovincem! — In tej četi je korakal na čelu sam župan! V tej družbi so bili deželni poslanci in mestni očetje Bombig, dr. Venier, dr. Pinaucig, dr. Cesciutti, dr. Bader itd.

Srednješolce združuje okoli sebe visokošolec Spazzapan, ki je pristojen v Ozeljan. Ta mladič je duša časopisa „Emanzipazione“, ki ga čitajo vsi laški dijaki za evangelij. — Vse te razmere morajo biti policiji znane, — ali kaj je doslej ukrenil deželni šolski svet?!

Rokurz proti občinskim volitvam v Solkanu je bil uložen pred pol letom, pa še vedno ni rešen. Kje tiči vzrok?!

Polkovna slavnost v Trstu. — Pod pokriateljstvom gospoda c. in kr. polkovnika grofja Sturgeha se sedaj nahajajoči odbor izvolil je si načelnikom za proslavo 25letnice obstanka domačega pešpolka št. 97

„Baron Waldstätten“ gospoda Alojzija Wetzlerja.

Berlinski škandal, katerih glavni junak je bil grof Eulenburg, se raztezajo čimdalje v višje kroge. Sedaj je priznal bivši dvorni maršal cesarice Friderike, komornik pl. Wedel, da je v palači cesarskih princezin prirejal homoseksualne čajne večere, katerih so se udeleževali člani najvišjih krogov, med njimi član kraljeve rodbine. Na cesarjev ukaz je pl. Wedel moral po svoji izpovedi fako zapustiti palačo ter je izginil iz Berlinu. Umazana afera se je raztegnila tudi na dunajske aristokrate, diplomate itd.

Tovarna zgorola. V tovarni za celuloidne predmete tvrdke Seiles, v okraju Ottakring na Dunaju se je pripetila eksplozija. Nastal je ogenj, ki je uničil vso tovarno. Iz pogorele tovarne za celuloid so izvlekli 17 trupel. Požar je uničil vso tovarno. Eksplozija je brzkone nastala vsled unetja celuloidnega praha.

Tretja češka ljudska šola na Dunaju. „Videnski Dennik“ poroča, da se na jesen otvori na Dunaju v VII. okraju tretja češka ljudska šola (seveda na češke stroške).

Župan Lueger — odrešenik katoliškega sveta. — Pri izročitvi papežovega reda dunajskemu kanoniku Schöpfleuthnerju je rekel župan dr. Lueger, da se dunajska občina ne umakne pred pritiski z gotove strani, temuč smatra za svojo nalogo, častiti duhovnike katoliške cerkve. — Odlikovani kanonik je nato proslavil Luegerja, češ, da je postal odrešenik celega katoliškega sveta, odkar je izpregovoril besedo o „osvoboditvi vseučilišč“.

Izjava. — Podpisano uredništvo „Soče“ izjavlja, da je članek „Klerikalni tatovi“ v št. 64. „Soče“ z dne 8. junija 1907, v kolikor se tiče g. Mihaela Brezigarja iz Pevme št. 32, objavilo na podlagi napačne informacije, ter obžaluje in prekljuje vse žalitve na njegov naslov. — V Gorici, dne 2. junija 1908. Uredništvo „Soče“.

Kupujte vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda — To je še toliko večja dolžnost, odkar so pristrasili klerikalci na dan s svojimi „katoliškimi“ vžigalicami, katerih dobiček ne pojde res za obmejne Slovence, ampak v klerikalne namene. Te vžigalice so narejene nalašč za to; da bi se škodovalo družbi sv. Cirila in Metoda. Družba pa ne sme trpeti škode, zato kupujmo vžigalice družbe sv. Cirila in Metoda ter ogibajmo se vžigalic klerikalne stranke, v politične namene pripravljenih. Naznanite nam imena onih, ki bi se drznili prodajati klerikalne protislovenske vžigalice!

Važno. — Opozarjamo na današnji oglas tvrdke Samuel Heckscher senr. v Hamburgu.

Trgovsko - obrtna in gospodarska vesti.

Izkaz posredovalnice slovenskega trgovskega društva „MERKUR“ v Ljubljani. — V službo se sprejme: 1 poslovodja, 1 knjigovodja in korespondent, 2 kontorista, 3 pomočniki mešane stroke, 2 pomočnika špecerijske stroke, 1 pomočnik železninarske stroke, 1 kontoristinja, 1 blagajničarka, 4 prodajalke, 6 učencev.

Službe iščejo: 2 kontorista, 4 knjigovodje, 18 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki špecerijske stroke, 2 pomočnika manufakturne stroke, 1 pomočnik železninarske stroke, 1 pomočnik modne in galant. stroke, 14 kontoristinj, 5 blagajničark, 6 prodajalk.

Posredovalnica posluje za delodajalce popolnoma brezplačno, za delojemalce proti mali odškodnini.

Na Krašu je letos suša vničila vse pri-delke. Sadja, žita, sena, krompirja, fižola ne bo. S čim se tedaj preživi. Sama trta ne bo mogla vsega rešiti. Gospodje župani okraja sežanskega, Vaša sveta dolžnost bi bila zbrati zmed sebe čimprej deputacijo, ki naj našo bedo osebno predoči v ministerstvu ter se o tem prepriča. Plačujemo največje naklade v Avstriji, temu primerno bi potrebovali po tolikih letih plačevanja tudi podpore, da ne poginemo s svojim blagom in družino vred. Na delo tedaj, če ne sprosimo pa zahtevajmo.

Promet jedilnih voz pri brzovlakih kavavansko železnice. — S 1. majem t. l. pri brzovlakih št. 1, 2, 7, 8, med št. Vidom ob Glini-Trstom c. kr. d. ž. vozeči jedilni vozovi so od 15. junija le še v relaciji št. Vid ob Glini-Gorici d. ž. v prometu.

Dr. E. Volčič v Novem mestu (Radolfovo :: Kranjsko)

je uredil in izdal:

1. Civilno-pravni red in

sodni pravilnik

z drugimi civilno-pravdnimi zakoni. — Knjiga je popoln zbornik pravil označene vrste; koncem tvarine je obširno stvarno kazalo v slovenskem tu hrvatskem jeziku. — Obseg XII. in 909 strani; cena vezani knjigi 8 K. poštnina 50 v.

2. Odvetniška tarifa

določila v slovenskem in hrvaškem jeziku pred sodišči; sodne pristojbine. Obseg 75 strani (20 tabel); cena 1 K 80 v. — Knjigi se dobivate v „Slovanski knjigarni,

A. Gabrčček v Gorici.

CHRISTOFLE & Co Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrabrjeno najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone gospodinjstvo itd.

C. kr.

dvorni založniki Christofle & Co. Dunaj L. Operaring 5 (Heinrichshof).

Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. — Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki svojo tovarniško znamko in ime Christofle.

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

(V lastni hiši, Gosposke ulica št. 7, I. nadstr.) — Telefon št. 79.

Račun poštna hranilnica št. 837.315.

V skupni seji načelstva in nadzorstva z dne 5. decembra 1907. se je določilo:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne večje vloge z enoletno odpovedjo po dogovoru. Rentni davek plačuje posojilnica sama.

Hranilne vloge se spreje nalo od vsakogar.

Posojila se dajejo zadržnikom na vknjižbe po 8%, na varščino ali zastave in na menjice po 6 1/2 %; za čas denarne draginje 1/2% višje.

Glavni deleži se obrestujejo koncem leta 1907. s 6%. Stanje 31. dec. 1907.: Zadržnikov 1867 z deleži v znesku 99.684 kron. — Hranilne vloge: 1.706.550.77. — Posojila: 1.699.186.77. — Reservni zaklad: 85.954.35. — Vrednost hiš: 112.928.—

Slovenci, kupujte užigalice v korist družbi sv. Cirila in Metoda!

GORICA. GORICA.

Narodno podjetje.

Hôtel „Pri Zlatem Jelenu“.

V središču mesta. Ob glavni ulici z državnega kolodvora. Zbirališče igrivskega sveta in goriških Slovencev. — Nad 30 sob za tučce od K 1-20 više. Velik vrt z verando. Stekljeni salon s teraso. Velik jedilni salon. Več sob za klube in sklenjene družbe. Kegljišče. — Točarna z običajnimi gostilniškimi cenami za jedi in pijače. — Domača in tuja vina. — Pizenjsko in puntigamsko pivo. — Cene jako zmerne. — Postrežba pod novo upravo skrbna in točna.

Srebrna svetinja na svetovni razstavi v Parizu l. 1900. Srebrna svetinja na dunajski razstavi 1902.

Najbolji škrob

GLANCINE

Fritz Schulz ml.

akc. družba v Eger in na Lipskem.

Glanzine daje najlepše perilo.

Cenj. dame in gospodje -- pozor!

Imate še šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko »Original-Viktoria« in najboljšega izdelka.

Po dolgoletnih skušnjah sva se prepričala da ostane »Original« le najboljši.

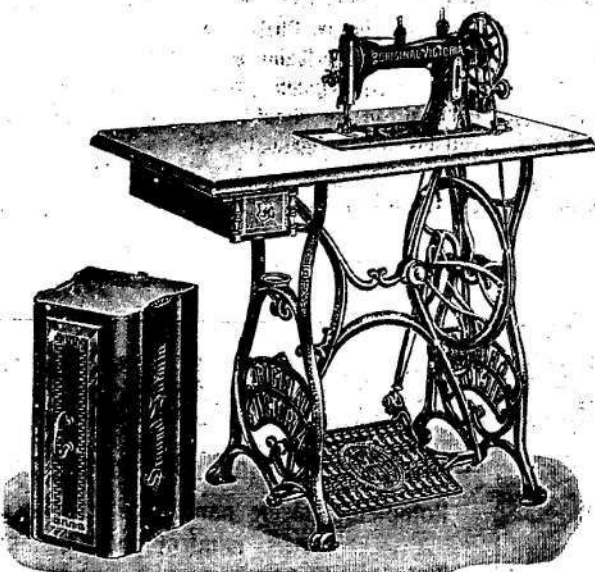
Original-Viktoria stroji delajo še po 15-letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpravi za umetno vozenje (rekamiranje). Tvrđka stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelki vseh dosedaj obstoječih tovarov. Za vsak stroj jamčiva 10 let. Nikdo naj ne zamudi prilike ogledati si pred nakupom »Original-Viktoria« stroje.

Edina zaloga »Original-Viktoria« strojev in drugih šivalnih strojev, dvočoles »Pach«, orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrđki

KERŠEVANI & ČUK - GORICA

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

Lastna delavnica in popravilnica RIVA CASTELLO št. 4.

Denar prihrani, kdor kupi izgotovljeno pohištvo pri

Ant. Breščak-u

v Gorici,

v Gosposki ulici št. 14
(v lastni hiši)

kateri ima v zalogi bogatejšo izbero pohištva vseh slogov za vsak stan, priprostega in najfinejega izdelka.

Daje tudi na obroke.

Lastna delavnica za tapcirano pohištvo.

Cene brez konkurence.

Različno pohištvo iz železa, podobne na šipe in platno, ogledala, zima in platno.

Bolnikom na pljučih,

kateri še ne poznajo izvrstnega Grundmannovega čaja in bombonov proti kašlju in pijučnim boleznim, priporočamo v njihovo korist to izvrstno zdravilo. Neštetim bolnikom, ki so trpeli na pljučni bolezni in so se izgubili upanje da ozdravijo, je pomagal ta čaj. Že v kratkem času se obrne na bolje. — Čudovito upliva ta čaj pri zastarelem kašlju, zaščitju, hripavosti pri kroničnem pljučnem katarju in bolečinam v grlu, nadutih. Ker pa poskus več koristi nego same besede, razpošilja tvrđka lekarnarja Grundmann-a, Berlin S. W., Friedstr. 207.

20.000 poskusov

tega izvrstnega čaja. Poslati je točen naslov ter znamko za 20 vin. — Brezplačni pošiljavi se priloži poučna ilustrovana knjižica. Nikdo naj ne zamudi te ugodne prilike! Bodite prepričani, da učinkujeta čaj res izvrstno; sicer bi tvrđka lekarnarja Grundmann-a gotovo ne razpošiljala brezplačnih poskusenj. Naročite takoj; ne bode Vam žal!

Največji dobitki: Mark 600.000 Naznanilo sreče. Za dobitke garantira država

Vabilo k udeležbi

dobitnih šans

pri denarni loteriji, za katero garantira država Hamburg in pri kateri je

9 milijonov 841.476 Mark dobitkov.

Glavni dobitki te prekoralno denarne loterije so sledeči: Največji dobitek je v srečnem slučaju 600.000 Mark.

1 premija à 300.000 Mk.	1 dobitek à 40.000 Mk.
1 » » 200.000 »	1 » » 30.000 »
1 » » 100.000 »	7 » » 20.000 »
1 » » 50.000 »	1 » » 15.000 »
1 » » 45.000 »	11 » » 10.000 »
1 » » 40.000 »	46 » » 5.000 »
1 » » 35.000 »	103 » » 3.000 »
1 » » 30.000 »	163 » » 2.000 »
1 dobitek » 100.000 »	539 » » 1.000 »
1 » » 60.000 »	693 » » 800 »
1 » » 50.000 »	181 » » 200 »

V celem obsegu loterija, katera je 7 razredov razvrstena 100.000 srečk s 48.405 dobitki v 8 premijah, tako da mora približno polovica vseh srečk z gotovostjo zadeti.

Največji dobitek I. razreda znaša v srečnem slučaju 50.000 Mark ter se zviša v 2. razredu na 55.000 Mark, v 3. razredu na 60.000 M., v 4. na 65.000 M., v 5. na 70.000 M., v 6. na 80.000 M. in v 7. na 600.000 M.

Srečkanje je postavno določeno.

Cene srečkam I. razreda, so sledeče: cela orig. srečka M. 6.— ali K 7.— pol » » » 3.— » » 3-50 četrt » » » 1-50 » » 1-75

Vloge za ostale razrede, kakor tudi natančno določilo dobitkov je razvidno iz uradnih z državnim grbom opremljenih srečkovnih listin, katere razpošiljam na zahtevo zastoj in poštnine prosto.

Vsak udeleženec loterije dobi takoj po dovršenem srečkanju uradno listino, ne da bi jo moral se-le zahtevati.

Izplačevanje in dološiljanje dobitkov se oskrbi strogo tajno.

Naročila sprejemam proti povzetju ali pa proti naprej plačilu.

Oglasiti se je torej v svrhu naročil predstojčega srečkanja takoj, ali pa vsaj do

24. junija.

zaupno na naslov:

Samuel Heckscher senr.

Bankgeschäft v HAMBURGU.

Žene!

Ako trpite na strjenju krvi in na podobnih boleznih, tedaj pišite na P. Ziervas-a Kalk 244 pri Kolinu ob Reni.

Nekatera od sto in sto zahvalnih pisem:

„Gospa B. iz W. piše: Lepa hvala! Vaše sredstvo je učinkovalo za 5. dan.“

Gospa L. v M. piše: „Priporočala bom vsakomu Vaše izvrstno sredstvo ter ne bom sama nikoli brez njega.“

Arhitekt S. v M. piše: „Za izbrano postrežbo se zahvaljujem. Pri moji ženi je Vaše sredstvo že po 3-dnevni rabji brez bolečin učinkovalo.“

Proti pošiljavi l marke nemške veljave (tudi v znamkah) pošljem knjigo: „Motenje perjode“ spisa dr. Med. Levis.— Pojasnila brezplačno.

Za odgovor naj se priloži znamko.

Goriška tovarna mila A. Gabršček.

Narodno podjetje, edino te vrste.

Ustanavljajmo domačo obrt in industrijo, ker brez te bomo Slovenci za vselej le hlapčevali tujcem.

Slovenske gospodinje! Poskušajte milo iz te domače tovarne! Izdelek je izvrsten. Cene običajne!

Naša špeciialiteta je: **Caprasole - Koza s solncem.** Poskusite in sodite! Svoji k svojim!